

1

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

RV-nr. : **08/932/B** – zevende kamer

B-VAR

BESCHIKKING

Bijlagen :

1 hieraan gehecht verzoekschrift

2 conclusies

1 verzoek tot vrijwillige tussenkomst

INZAKE :

Verzoekende partij

Mevrouw **I. S.** OCMW steuntrekkende, °**[REDACTED]**
(Turkije) op **[REDACTED]** 8 en wonende in België, thans te **[REDACTED]**
[REDACTED]

met als raadsman :

Mr. Aytekin TUNCER, advocaat met kantoor te 9000
Gent, Dampoortstraat 54.

Vrijwillig tussenkomende partij

De heer **S. M.** zonder beroep, wonende te
[REDACTED] Brussel, **[REDACTED]**

met als raadsman :

Mr. Maarten Haegemans, advocaat met kantoor te
1210 Brussel, Waterkrachtstraat 6.

* *

Gelet op het hierbijgevoegd inleidend verzoekschrift, neergelegd
ter griffie op *14 februari 2008*;

Gelet op de mededeling aan het Openbaar Ministerie op 03
maart 2008 ;

Gelet op het schriftelijk advies van het Openbaar Ministerie van
24 maart 2009;

Gelet op de besluiten van verzoekster, neergelegd ter griffie op 02 en 07 april 2010;

Gelet op het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst, neergelegd ter terechtzitting van 05 januari 2010;

Gehoord de raadsman van verzoekende partij en de raadsman van de vrijwillig tussenkomende partij in aanwezigheid van de heer M. [REDACTED] in Raadkamer ter terechtzitting van de 7de kamer van 08 juni 2010.

Gehoord het advies van het Openbaar Ministerie, waarop partijen de gelegenheid hadden te repliceren;

Vervolgens werd de zaak in beraad genomen op 08 juni 2010.

* * *

BESPREKING

Partijen zijn op 9 november 1992 gehuwd te [REDACTED] (Turkije);

Na een aantal huwelijksjaren ontstonden er echtelijke moeilijkheden, derwijze dat bij vonnissen, gewezen door het Vredegerecht van het eerste kanton Schaarbeek op 15 september 2004 en op 3 februari 2005 dringende en voorlopige maatregelen werden bevolen;

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg uitgesproken op 23 november 2006 werd de echtscheiding tussen partijen uitgesproken, op grond van de zogenaamde "hardnekkige onenigheid", zoals voorzien in het Turks Burgerlijk Wetboek;

De echtscheidingsprocedure werd ingeleid op verzoekschrift door de huidige vrijwillig tussenkomende partij;

De vordering van verzoekende partij strekt ertoe :

- te horen zeggen voor recht dat het Turkse echtscheidingsvonnis van [REDACTED] 2006 van de rechtbank van eerste aanleg te [REDACTED] (Turkije) niet kan worden erkend en uitvoerbaar verklaard in België;
- te horen zeggen voor recht dat de Belgische rechter uitsluitend bevoegd is om over de echtscheidingsvordering van partijen te oordelen;
- de ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Brussel bevel te geven de overschrijving van gezegd buitenlands vonnis ongedaan te maken en van het tussen te komen vonnis randmelding te maken in de registers;

De vrijwillig tussenkomende partij besluit tot de ongegrondheid van de vorderingen;

De argumenten van partijen, worden, in de mate dat zij relevant zijn voor de beslechting van huidig geschil, beoordeeld zoals hierna bepaald;

De rechtbank is bevoegd om kennis te nemen van het geschil en de zaak werd op regelmatige wijze aanhangig gemaakt (cfr. artikel 23 Wb IPR dd. 16.7.2008);

Artikel 25 van het Wb. IPR stelt de gronden vast voor de weigering van de erkenning en de uitvoerbaarverklaring;

De rechtbank stelt vast, op grond van de gegevens verstrekt door de partijen dat het betreffende vonnis niet kan worden erkend (c.q. de erkenning wordt teniet gedaan), ingevolge de bepalingen, gesteld in artikel 25 2° en 25 3° van het Wb IPR;

Vooreerst stelt eiseres terecht dat haar rechten van verdediging in de gevoerde Turkse echtscheidingsprocedure werden geschonden;

Aldus wordt niet ten genoegte van recht aangetoond dat eiseres naar aanleiding van het proces in Turkije rechtsgeldig was vertegenwoordigd;

De vrijwillig tussenkomende partij betoogt ten onrechte dat eiseres door het aanhangig maken van een procedure voor het Vrederecht van het tweede kanton Gent (bij verzoekschrift neergelegd op 13 augustus 2007) het Turkse echtscheidingsvonnis de facto heeft erkend;

Vooreerst raakt de erkenning van een buitenlandse rechterlijke beslissing de Openbare Orde, derwijze dat, zelfs ingeval van erkenning door één of meerdere partijen de rechtbank indien haar een verzoek tot erkenning wordt voorgelegd in elk geval de gronden voor weigering van de erkenning en de uitvoerbaarverklaring zoals gesteld in artikel 25 Wb IPR mag en moet onderzoeken;

De vrijwillig tussenkomende partij verwijst naar de overwegingen van het vonnis, gewezen door het Vrederecht van het Tweede kanton Gent op 19 november 2007, doch vastgesteld moet worden dat dit vonnis geenszins in kracht van gewijsde is getreden en dat een beroepsprocedure hangende is, waarbij de rechtbank van eerste aanleg te Gent in het tussenvonnis van 22 mei 2008 de procedure heeft opgeschort, tot er een definitieve beslissing is genomen nopens de erkenning van het Turkse vonnis;

Uit het overzicht van de feiten en de grieven van partijen die worden weergegeven zowel in het vonnis van het Vredegerecht van 19 november 2007 als in het vonnis in graad van hoger beroep van 22 mei 2008 blijkt overduidelijk dat eiseres de rechtsgeldigheid van het Turkse echtscheidingsvonnis heeft betwist; Van een erkenning door eiseres kan derhalve geen sprake zijn;

Zoals hoger gesteld, kan niet worden aangenomen dat eiseres in de Turkse echtscheidingsprocedure rechtsgeldig was vertegenwoordigd;

De vrijwillig tussenkomende partij wijst er weliswaar op dat eiseres was vertegenwoordigd door een raadsman, die bovendien volgens de termen van het vonnis een onderhoudsbijdrage heeft gevorderd, doch terzake moeten een aantal ernstige bedenkingen worden gemaakt;

Aldus wordt door eiseres inderdaad een kopij van het betreffende Turkse vonnis bijgebracht, waarop geen naam van een raadsman, haar vertegenwoordigend is aangebracht;

De vrijwillig tussenkomende partij legt dan weer een kopij neer van hetzelfde vonnis, waarop kennelijk in eerste instantie geen raadsman voor eiseres werd vermeld, doch waaruit duidelijk blijkt dat de naam van de raadsman achteraf, in een ander lettertype is bijgevoegd;

Op grond hiervan moet ernstig worden getwijfeld aan het feit of eiseres daadwerkelijk op het echtscheidingsproces was vertegenwoordigd;

De vrijwillig tussenkomende partij verwijst dan naar een volmacht die eiseres aan haar raadsman zou hebben gegeven, doch eiseres ontkent dat zij ooit een dergelijke volmacht heeft gegeven; Bij studie van dit document kan niet worden besloten dat dit document effectief door eiseres werd ondertekend; Het betreffende document (stuk 7 van de vrijwillig tussenkomende partij) bevat kennelijk wel de handtekening van de raadsman, wiens naam achteraf op het vonnis is bijgeschreven én tevens de stempel en de handtekening van een notaris, doch niet de eigen geschreven handtekening van eiseres;

Het wordt derhalve niet ten genoegen van recht bewezen dat de raadsman die in het vonnis – althans in de kopij voorgelegd door de vrijwillig tussenkomende partij – wordt vermeld effectief door eiseres werd gemandateerd; Er liggen evenmin bewijzen voor van contacten tussen eiseres en deze raadsman;

Nu geenszins vaststaat dat eiseres op rechtsgeldige wijze werd vertegenwoordigd, kan ook geen rekening worden gehouden met

de in het vonnis vermelde standpunten die door de beweerde raadsman van eiseres werden ingenomen;

Eiseres wijst er ook op dat krachtens de bewoordingen van het vonnis het verzoekschrift werd neergelegd op 29.5.2006, derwijze dat het hier om een procedure ging op initiatief van de vrijwillig tussenkomende partij M■■■■■■■■■■, waarbij er geen bewijs voorligt van het feit dat eiseres kennis heeft gekregen van het feit dat het verzoek werd neergelegd, van de inhoud van het verzoek zelf én van de datum van de zitting;

Volgens de bewoordingen van het vonnis zelf werd het aan partijen betekend op 30.11.2006, doch ook hiervan ligt geen bewijs voor, alleszins niet van de betekening aan eiseres zelf, gezien de kwijting desbetreffend werd ondertekend door de raadsman, waarvan niet wordt aangetoond dat hij haar op rechtsgeldige wijze vertegenwoordigde;

Om dezelfde reden kan de verklaring van berusting evenmin in aanmerking worden genomen;

De rechtbank is derhalve van oordeel dat niet wordt aangetoond dat de rechten van verdediging van eiseres werden gerespecteerd, derwijze dat het Turkse vonnis niet kan worden erkend en de overschrijving derhalve dient te worden teniet gedaan;

Uit het geheel der voorliggende gegevens, en in het bijzonder ingevolge bovengestelde overwegingen, kan niet worden besloten dat partijen bij toepassing van artikel 55 § 2 Wb IPR hebben gekozen om hun echtscheiding te laten beheersen door het Turkse recht;

Hoewel de vrijwillig tussenkomende partij terecht stelt dat het niet is bewezen dat hij een fictief adres heeft opgegeven naar aanleiding van de Turkse echtscheidingsprocedure blijkt uit de neergelegde stukken dat partijen steeds hun verblijfplaats in België hebben gehad én dat hun laatste echtelijke verblijfplaats ook alhier te lande was gevestigd, derwijze dat overeenkomstig artikel 55 Wb IPR – en bij gebreke aan bewezen overeenstemming de echtscheidingsprocedure van partijen dient te worden beheerst door het Belgisch recht;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

Gelet op de wet op het gebruik van de talen in gerechtszaken, zoals gewijzigd;

Gehoord de heer J. Vanaudenhoven, substituut-procureur des Konings, in zijn mondeling advies gegeven in Raadkamer op 08 juni 2010;

Alle andersluidende en meer omvattende besluiten om hogervermelde redenen van de hand wijzend als niet terzake en / of overbodig;

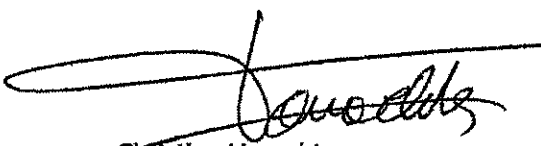
Rechtsprekend in eerste aanleg en op tegenspraak,

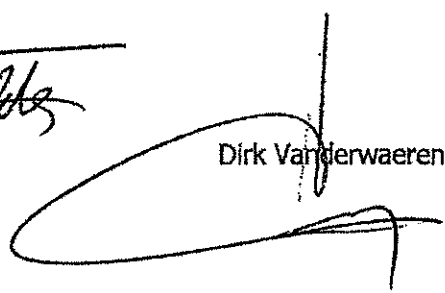
- Zegt voor recht dat het Turkse echtscheidingsvonnis van 2006 van de rechtbank van eerste aanleg te [redacted] (Turkije), gewezen tussen partijen S [redacted] M [redacted] en S [redacted] I [redacted] niet kan worden erkend en uitvoerbaar verklaard in België;
- Beveelt aan de ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Brussel om de overschrijving van gezegd buitenlands vonnis ongedaan te maken en om van het tussen te komen vonnis randmelding te maken in de registers;
- Zegt voor recht dat de echtscheiding van partijen dient te worden beheerst door het Belgisch recht en dat bijgevolg de Belgische rechtbanken bevoegd zijn om over de echtscheidingsvordering van partijen te oordelen;

Veroordeelt de vrijwillig tussenkomende partij S [redacted] M [redacted] tot de kosten van rolstelling, begroot op 52,00 EUR, doch compenseert, gezien de hoedanigheden van partijen, de rechtsplegingsvergoedingen;

Gedaan in de raadkamer van de 7de kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op datum van 05. oktober 2010, waar aanwezig waren en zitting namen :

- de heer D. Vanderwaeren, alleenrechtsprekend rechter,
- mevrouw C. Vanachter, griffier.

Christine Vanachter

Dirk Vanderwaeren